

at en Mængde Søfarende lade en lang Narvælle gaa hen, inden de forny deres Kort, og skulde Paabudet have den tilstatede Virkning, maatte der altsaa ved Lov træffes den Bestemmelse, at Skippere og Stibsførere saa at sige aarlig skulde anskaffe nye Søkort; men et saadant Paabud kan næppe indføres ved Lov. Med Hensyn til den anden Bemærkning, det ærede Medlem gjorde, kan jeg ganske slutte mig til, at hans Affattelse vel er forskjellig i Formen, men at Indholdet er det samme som det af det andet ærede Medlem stillede Ændringsforslag, dog med det Forbehold, at det ærede Medlems Affattelse er forekommet Udvalget at være den bedste, og det er derfor, at vi raade til at stemme til Fordel for hans Affattelse og ikke for det andet ærede Medlems.

Broberg: Naar det ærede Udvalg i sin Betænkning har udtalt, at dets Opgave udelukkende har været at undersøge, om Lovforslagets Indhold og Affattelse fyldestgjør den Hensigt „at erhverve Lovhjemmel for Gjennemførelsen af de af Konventionens Bestemmelser, for hvis Bedkommende en saadan Lovhjemmel efter de enkelte Staters Lovgivning maa anses nødvendig“, saa kan jeg ikke erklære mig ganske enig med det ærede Udvalg deri. Jeg skal naturligvis erkjende, at det maa have været Lovforslagets Hovedopgave; men det forekommer mig samtidig dermed, at denne Opgave ikke behøver at udelukke, at man ogsaa vil paase Beskyttelse af de paa de danske Søterritorier værende undersøiste Telegrafledninger, om hvis Vægt og Betydning Udvalgets ærede Ordfører i sit veltalende Foredrag under første Behandling har udtalt sig med saa stor Styrke. Endelig taler ogsaa Lovens Titel meget for, at et saadant Hensyn kan tages; thi den lyder jo saaledes: „Forslag til Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiste Telegrafledninger“. Endelig har i Virkeligheden ogsaa selve Regjeringen anvist den Vej, idet den i Lovens §§ 3 og 4 har optaget Bestemmelser fra Konventionen som gjældende i al Almindelighed; den høitærede Regjering har ogsaa trøet at burde overføre disse Bestemmelser paa dansk Søterritorium. Jeg tror som sagt derfor, at Opgaven ikke udelukkende har været den, som det ærede Udvalg har ment, og denne Anskuelse har netop ogsaa foranlediget mig til at stille mine Ændringsforslag. Hvad Udvalgets Ændringsforslag til §§ 1 og 2 angaar, saa kan jeg selvfølgelig ganske tiltræde dem. Derimod tror jeg, at Forslaget til § 3, som lyder paa, at der skal indsættes Ordene: „paa Søterritoriet eller udenfor dette“, maa be-

tragtes fra een Side som overflødig; thi i Lovforslagets §§ 1 og 2 tales udtrykkelig om „udenfor Søterritorierne“, medens §§ 3 og 4 hverken nævne indenfor eller udenfor Søterritorierne og altsaa omfatte dem begge. Dette fremgaar ogsaa tydelig af Regjeringens Bemærkninger med Hensyn til begge disse Paragrafer. Det forekommer mig derfor, at en saadan Tilføielse ikke er nødvendig. Jeg skulde imidlertid ikke have det Mindste imod ogsaa at gaa ind derpaa, fordi dette ganske vist vilde være et endnu tydeligere Udtryk end det andet; men i saa Fald vil jeg tillade mig at gjøre det ærede Udvalg opmærksom paa, at saa maatte den Tilføielse sikker ogsaa optages i § 4, ellers vilde der komme det mærkelige Tilfælde, at §§ 1 og 2 tale om udenfor Søterritorierne, § 3 taler om indenfor og udenfor Søterritorierne, og § 4 taler om slet Ingenting, hverken om indenfor eller udenfor Søterritorierne. Altsaa, enten maa en saadan Tilføielse finde Sted ogsaa ved § 4, eller Ændringsforslaget til § 3 maa falde bort. — Hvad mine egne Ændringsforslag angaar, skal jeg ikke opholde mig ved det under Nummer 1 stillede, som gaar ud paa, at en ny Paragraf indsættes aldeles ordlydende med Artikel 2 i Konventionen. Det samme Forslag stilles ogsaa af et æret Medlem her nær ved (Orenbøll), og jeg veed, at den høitærede Indrigsminister slutter sig hertil. Jeg behøver altsaa slet ikke videre at begrunde det, og jeg skal ikke opholde Thingets Tid med mine Argumenter desangaaende. Kun den ene Bemærkning skal jeg gjøre, at bortset aldeles fra det juridiske Spørgsmaal om denne Sag, hvorefter det ærede Medlem nylig har erklæret, at derom kunde man disputere til Verdens Ende eller i alt Fald meget længe, skal jeg gjøre opmærksom paa Konventionens § 13, som siger: De høie kontraherende Partier skulle meddele hinanden de Love angaaende Gjenstanden for nærværende Konvention, som enten allerede maatte være udstedte i deres Stater, eller som senere maatte blive det“. Hvis nu dette Ændringsforslag om, at Artikel 2 skal indføres, ikke vedtages, saa er det en Selvfølge, at saa vil den danske Regjering foruden denne Lov have at sende alle de andre Medundertegnere af Konventionen ogsaa alle de andre Love, som den forøvrigt støtter sig til. Dette vil maasse blive et noget vidtløftigt Arbejde, og det vil maasse ogsaa foraarstige nogle Indvendinger hist og her, især naar vi se hen til, at Oversættelserne, som den ærede Ordfører ved første Behandling gjorde opmærksom paa, ikke altid er saa korrekte og forstaaelige. Jeg har saaledes netop i denne Tid set en Oversættelse